

מ"ת 43333/05/17 - מדינת ישראל, המבקשת נגד עלאא אבו-סרחאן, דיאא אבו סרחאן, המשיבים

בית המשפט המחוזי בירושלים

05 יוני 2017

בפני כב' השופט ארנון דראל

מ"ת 43333-05-17 מדינת ישראל נ' אבו-סרחאן(עציר) ואח'

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד יפעת פנחסי, פרקליטות מחוז ירושלים
נגד
1. עלאא אבו-סרחאן ע"י עו"ד וסים דכוור
2. דיאא אבו סרחאן (עציר)
ע
ע"י עו"ד רועי פוליטי - הסנגוריה הציבורית

המבקשת
המשיבים

החלטה

כתב האישום

1. נגד המשיבים, שני אחים (להלן בהתאמה: **עלאא ו- דיאא**), הוגש כתב אישום, המייחס להם בגדרו של האישום הראשון עבירה של שוד בנסיבות מחמירות - לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**). לעלאא מיוחס אישום נוסף בו הוא מואשם בעבירת איומים - לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. מתיאור העובדות שבכתב האישום עולה כי המתלוננים, ח'אלד טרדה ואימן טרדה (להלן: **חאלד ו- אימן** או יחד: **המתלוננים**), מועסקים בחברת א.מ.ש.ה בוני הדירה. במסגרת עבודתם הם מקבלים שיקים על מנת לפדות אותם ולחלק את הפדיון בכסף מזומן בין הפועלים, תושבי השטחים שעובדים עבור החברה. עוד נכתב בחלק הכללי כי עלאא הוא הבעלים של רכב סקודה מס' 8674370 אשר משמש אותו להסעות וכי בין עלאא לחאלד הכירות קודמת.

3. האישום הראשון בכתב האישום עוסק בהתרחשות שהייתה ביום 27.4.2017, במהלכה פנה חאלד אל עלאא בבקשה כי יסיע אותו עם השיקים לסניף הבנק, ימתין לו ולאחר מכן יסיע אותו בחזרה. עוד מתואר בכתב האישום כי המתלוננים אכן הוסעו לסניף הבנק על ידי עלאא, נכנסו ופדו את השיקים שסכומם המצטבר עולה כדי ₪ 714,510 במזומן. המתלוננים חזרו לרכבו של עלאא כאשר הם אוחזים בכסף שנמצא בשקיות בידם.

4. לפי הנטען בכתב האישום, במהלך האירועים תאם עלאא טלפונית עם אחיו דיאא את דבר החבירה ביניהם לצורך הוצאת הקשר לפועל. עלאא נסע ברכב עם המתלוננים לכיוון מחסום 300, אך כאשר הגיע לקרבת

המחסום, אמר להם שאינו רוצה לעבור דרך המחסום ולכן ייסע דרך כביש המנהרות, וזאת כאמתלה כדי לחבור אל דיאא.

5. בהמשך לכך וכחלק מתכנית השוד, עלאא עשה פניית פרסה, עצר ליד מכולת הממוקמת בסמוך למחסום 300 וביקש מאיימן להביא לו סיגריות מהחנות. איימן נעתר לבקשה, מסר את שקית הכסף שהייתה ברשותו לידי חאלד, ירד מן הרכב והלך למכולת.

6. לאחר שאימן ירד מן הרכב עלאא נסע עם הרכב מרחק של כ- 200 מטרים, שם המתין לו דיאא כשפניו מוסתרות באמצעות כובע ואוחז בסכין. במקום היה גם אדם נוסף אשר הסתיר את פניו בחולצתו. השניים ניסו לפתוח את דלת הרכב במושב הצמוד לנהג, שם ישב חאלד. חאלד ניסה למנוע את כניסתם של דיאא והאחר לרכב, וביקש מעלאא לנסוע.

7. תוך שדיאא מחזיק סכין ומכוונה כלפי חאלד עלאא דחף את חאלד, וזה נדחף החוצה אל מחוץ לרכב. דיאא והאחר נכנסו לרכב, ועלאא נמלט מן המקום כששלל השוד בידיהם.

8. האישום השני עוסק באירוע מאוחר יותר באותו יום כאשר המתלוננים פנו לביתו של עלאא כדי להשיב את סכום הכסף, והוא דרש מהם לעזוב את המקום, ואיים עליהם כי "הוא סופר עד 3 ואם לא יעזבו את המקום אזי יוציאו אותם משם בשקיות, ותוך שהוא נפנה להוציא דבר מה אשר נחזה כנשק".

הבקשה למעצר עד תום ההליכים

9. לצד כתב האישום הגישה המבקשת בקשה להורות על מעצר המשיבים עד לתום ההליכים. המבקשת טענה כי ברשותה ראיות לכאורה, הנובעות בין היתר מהודאתו של עלאא. בנוסף נטען כי חומרת העבירות ונסיבות ביצוען מקימות עילת מעצר של מסוכנות וכן כי קמה עילת השיבוש. עוד נטען כי לחובתו של עלאא מספר הרשעות שבגין חלקן אף ריצה עונשי מאסר. באשר לדיאא נטען כי לחובתו 'אי הרשעה' בעבר.

10. בא כוחו של עלאא לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה למיוחס לו, ואף לא לכך שקיימות ראיות לביצועה של עבירת שוד. המחלוקת היחידה בכל הנוגע לראיות בעניינו של עלאא נוגעת לטענה בדבר שימוש שנעשה בסכין במהלך האירוע - שימוש שהמבקשת מייחסת לדיאא. עורך הדין דכוור טען כי אין די ראיות התומכות בטענה זו בשל שני נימוקים מרכזיים:

א. בכל הדיווחים המוקדמים למשטרה שבהם תואר השוד לא נזכר שימוש בסכין. השימוש בסכין עולה רק מהודעותיו של חאלד במשטרה בשלב מאוחר יותר.

ב. אין לסמוך על גרסתו של חאלד בעניין זה שאינה נתמכת בדבר, על רקע קושי אחר הנלמד בקשר

לגרסה זו בנוגע לטענתו בדבר שימוש בנשק בשלב המאוחר יותר בעת שהמתלוננים הגיעו לביתו של עלאא. לטענת בא כוחו של עלאא גרסה זו, שהיא שקרית, מלמדת כי המשקל שניתן לייחס לדבריו של חאלד הוא מוגבל.

11. כפועל יוצא מכך, ובהנחה שייקבע כי אין ראיות מספיקות לשימוש שנעשה בסכין, סבור בא כוחו של עלאא כי קמה הצדקה לבחינתה של חלופת מעצר, והוא מבקש להורות על הגשת תסקיר מעצר.

12. בא כוחו של דיאא, עורך הדין פוליטי, חלק על עצם מעורבותו של דיאא באירועים. הוא לא חלק על הנוכחות של דיאא במקום השוד בשלב מאוחר יותר, ועל כך שדיאא הוסע מן המקום ברכב שבו נהג עלאא, אך טען כי הדבר היה לאחר השוד וכי דיאא לא היה מעורב בו. לדידו קיימות גרסאות סותרות של חאלד ואיימן בשאלה האם נעשה השוד על ידי אחד או יותר, זיהוי של דיאא כמי שהיה שותף לשוד פגום וחסר ערך, ומכלול הראיות מלמד על חולשה משמעותית בראיות, בוודאי במידה המצדיקה בחינת חלופה.

הראיות לכאורה

13. כפי שתיארתי לעיל מדובר באירוע נקודתי כאשר המחלוקות בין הצדדים ממוקדות בשלב המאוחר שלו, בעת ביצוע השוד, ונוגעות לשימוש שנעשה בסכין ולמעורבותו של דיאא. אין מחלוקת באשר לעצם קיומו של השוד, הנסיבות שבהן בוצע, הסכום שנגנב במסגרתו (ולאחר מכן גם הוחזר על ידי עלאא). נבחן אפוא את הראיות מנקודת מבט זו.

14. בבסיס כתב האישום עומדות עדותם של חאלד ואיימן המתלוננים, כאשר לצדן הודעותיהם של המשיבים, עלאא ודיאא. הצדדים מסכימים על כך שחאלד אכן מתאר את האירוע כנטען בכתב האישום, ומייחס לדיאא את השימוש בסכין. עוד עולה מתוך ההודעות כי חאלד אכן לא ידע לזהות את דיאא בפניו, אך ידע לתאר את הלבוש שלבש. לבוש זה נקשר לדיאא מתוך חקירתו, שעה שזיהה את עצמו כמי שלבש את אותם פרטי לבוש.

15. אשר לטענות שעניינן ההימנעות מאזכור הסכין בדיווחים הראשונים שנמסרו על האירוע - טענות אלה אכן עולות בקנה אחד עם המידע שנמסר למשטרה בזמן אמת. מידע זה מתועד בדו"ח פעולה שערך רס"ר ניר אלחרר, ובו פירוט המידע שנמסר ככל הנראה בידי חאלד ותועד ביום 27.4.17 בשעה 12:14:

"במהלך סיור שגרתי באיזור דרך חברון סמוך למחסום 300 עצרו אותנו אנשים שמסרו כי אדם העונה לשם עלאא אבו סרחאן ברכב מסוג סקודה לבנה הסיע אותם מכיוון המחסום לגבעת שאול על מנת להוציא כסף... על פי המודיע מסר כי אחד מהם יצא מהרכב על מנת להביא שקית מהמכולת הסמוכה כדי לשם את הכסף בתוכה אך באותו רגע הגיעו שני חשודים שפניהם מכוסים ברעלה חטפו את הכסף מהמודיע שהיה ברכב ונסעו יחד עם הנהג עלאא אבו סרחאן ונמלטו מהמקום..." (עמ' 1 מתוך 17 - מסמך עח בתיק החקירה)

16. בדיווח נוסף מכתב כי: "המודיע מדווח כי דחפו אותו וגנבו ממנו 700,000 שקל עכשיו. הם היו ברכב סקודה המודיע צד שלישי מדווח כי **3 אנשים דחפו אותו וגנבו לו את הכסף...**" (עמוד 4).

17. הדיווחים בהמשך דומים, ומוזכר בהם כי היו במקום שלושה - שניים והנהג, אשר זהותו ידועה, וכי השלושה פנו מהמקום עם הכסף ברכב הסקודה. אין בתיאורים אלה אזכור בדבר קיומה של סכין, אף שנזכרת התקיפה.

18. הנה כי-כן, העולה מדיווחים אלה הוא כי אכן לא נזכרת סכין, אך יחד עם זאת נזכר בהם כי היו מעורבים גם אנשים נוספים, פרט לחאלד, שהיו רעולי פנים.

19. מכאן להודעות. חאלד תאר בהודעתו מיום 6.5.2017 את ההתרחשויות כך:

"... אחרי זה יצאנו לכיוון המעבר 300. הגענו למעבר לקראת השעה 12:00 - 12:05 איך שהגענו למעבר ממש בכניסה אני ביקשתי שייקח אותנו אחרי המעבר על מנת לא להתערבב עם אנשים שנכסים במיוחד כשיש לנו סכום כסף. עלאא סירב לכך ואמר שהוא לא רוצה לעבור דרך המעבר במיוחד שיש כסף ברכב והוא מפחד מכך, אחרי זה הוא החליט להסתובב, הסתובב ברכב נסע כמה מטרים ועצר באמצע הכביש ואמר לנו שהוא ייקח אותנו דרך מעבר המנהרות אנחנו הסכמנו לכך, אחרי זה נסע כמה מטרים, בערך 20 מטר קדימה ועמד ליד חנות בצד ימין של הכביש, אני לא מכיר את השם של החנות. בזמן הזה עלאא ביקש מאימן לקנות לו קופסת סיגריות ואימן ירד מהרכב לחנות כדי לקנות סיגריות לעלאא ועל הדרך הוא יביא 2 שקיות שחורות לכסף... איך שאימן נכנס לסופר, עלאא התחיל בנסיעה, הוא נסע בערך 200 מטר, אני ביקשתי ממנו לעצור לאן אתה הולך ענה לי למנהרות, אמרתי לו מה עם אימן הוא לא ענה לי, ואז נסע ונעצר אחרי 200 מטר ליד 2 אנשים שעמדו בצד הדרך, **אדם אחד לבש כובע לבן, לכובע יש 2 שכוכים מחוברים משני הצדדים והוא קשר אותם באמצע ליד האף שלו כדי להסתיר את העיניים שלו.** הבחור השני היה נראה שהוא שם את החולצה שלו על הפנים גם כדי להסתיר את העיניים שלו, אני לא זוכר איזה צבע בדיוק.

הבחור עם הכובע הלבן ועד צבע שחור אדום עמד ליד הדלת שלי איפה שאני ישבתי, הוא פתח את הדלת אני הצלחתי לסגור אותו 3 פעמים תוך כדי אמרתי לעלאא שייסע אבל הוא לא השיב ולא ענה. עלאא אמר לי תרד מהרכב. אני לא יצאתי. עלאא תפס אותי מהגב התחתון ודוחף אותי **והבחור השני עם הכובע הלבן שעמד ליד הדלת שלי היה לו סכין ואמר לי לרדת מהרכב,** ובמקביל עלאא גם דחף אותי. מצד אחר הבחור השלישי שכיסה את הפנים שלו בחולצה, בהתחלה הוא עמד ליד הבחור השני עם הכובע הלבן ושניהם יחד עם עלאא דחפו אותי מהרכב. שני האנשים רעולי פנים עלו לרכב של עלאא ויחד נמלטו מהמקום..."

20. בהמשך חאלד מתאר סכין באורך 15 ס"מ שהידיית שלה בצבע שחור.

21. חאלד עומת עם דיאא בעת שנגבתה הודעת דיאא ביום 9.5.2017. חאלד לא ידע לזהות את דיאא, ואמר

שבחיים לא פגש בו ולא ראה אותו. דיאא אמר בעימות כי לבש ביום חמישי, יום האירוע, כובע מצמר בצבע אפור כהה עם שני חוטים בצדדים, שאותה קיבל מהמכולת, וכי קיבל את הכובע באותו יום. חאלד אמר כי מי ששדד אותו היה זה שלבש חולצה וכובע צמר על הראש תוך שהוא מזהה אותו בסרט. אותו אדם שחאלד זיהה, זוהה על ידי דיאא כעצמו. חאלד חזר על הגרסה כי לאותו בחור היה סכין ביד הימנית, וכי השתמש בה כדי לאיים עליו שיצא מהרכב, תוך שהוא מצמיד אותה לכיוון החזה שלו. דיאא שהתבקש להתייחס לכך אמר את הדברים הבאים:

"אני אומר לך, אני לא, אני יצאתי עם אח שלי וזה, היה לבד, יצא עם אח שלי מהמכולת אח שלי היה לבד"

22. החוקר רשם הערה לפיה דיאא גמגם תוך כדי מתן התשובה האחרונה.

23. המתלונן השני - אימן תאר את האירוע כך בהודעתו:

"ביקשנו מעלאא שיעבור את המחסום עם הרכב ואנחנו נרד אחרי המחסום מהסיבה שהיה לנו סכום גדול... הוא לא הסכים עשה פרסה וחזר ואמר לנו שהוא מעביר אותנו דרך מחסום המנהרות, אחרי שעשה פרסה הוא עצר ליד סופר מארקט שהיה בסמוך למחסום 300 והוא ביקש ממני לרדת ולקנות לו סיגריות, אני ירדתי ואז עלאא נעל את חאלד בתוך האוטו ונסע במהירות, אחרי כ- 200 מטר עצר, הגיעו לרכב שני רעולי פנים והתחילו להתעמת עם חאלד, זרקו אותו מחוץ לאוטו עלו לרכב וברחו לכיוון ירושלים...

ש. האם במהלך האירוע איימו עליך בסכין?

ת. לא, איימו על חאלד לא עלי.

ש. האם אתה ראית את החשודים שתקפו את חאלד מהם לבשו?

ת. לא זוכר להגיד לך מה לבשו, היו רעולי פנים אחד שם חולצה על ראש בצבע חום והשני כיסה ראשו בשחור.

ש. מאיזה מרחק ראית את החשודים.

ת. 130 מטר בערך."

24. אימן מסר הודעה נוספת ביום 4.5.2017 וחזר על תיאור הדברים. אשר למה שהתרחש לאחר ששבו מהמחסום, הוא אמר:

"... הוא עשה פרסה וחזר לכיוון ירושלים, הגענו לסופר מצד הדרך, עלאא עצר ליד הסופר וביקש שאקנה לו סיגריות, ירדתי מהרכב לקנות לעלאא סיגריות ופתאום כאשר נכנסתי לחנות והדלת נסגרה אוטומטית ראיתי שהרכב נסע משם. פתרתי את הדלת ויצאתי מהר והרכב עמד במרחק כ- 200 מטרים בערך, בזמן שאני מסתכל לעבר הרכב ראיתי את הדלת איפה שישבתי נטרקת וראיתי שבחור עומד ליד הדלת של חאלד הנהג ומנסה לפתוח אותה כאשר חאלד מנסה למנוע מבפנים. הבחור היה רעול פנים. היה לו חתיכת בד צבעוני, רצתי לשם ולפני שהגעתי אליהם בכ- 30 מטרים הם זרקו את חאלד מחוץ לרכב וברחו ברכב עלאא..."

25. בהמשך התבקש אימן לזהות את אחד החשודים מתוך סרטון האבטחה של המכולת, וזיהה את הכובע שלבש הבחור שביקש להוציא את ח'אלד מהרכב. הוא הבהיר כי לא זהה את הלבוש של האחרים.

26. עלאא הכחיש בתחילה את הנטען כלפיו אך בהודעה שמסר ביום 8.5.2017 הודה בחלקו, כפי שתואר לעיל. באשר לחלקו של דיאא, אמר כי פגש את אחיו בקרבת המכולת, דיאא אמר לו שכואב לו הראש והוא לקח אותו הביתה. בזמן שחאלד ירד מהרכב הוא העביר את הכסף לאחור, ונסע עם דיאא. לדבריו, דיאא לא ידע על ההתרחשויות.

27. דיאא לא דיבר בתחילה בחקירתו. בהודעה מיום 8.5.2017 הסכים להתייחס לראשונה לחשדות. הוא אישר כי הוא זה שנראה בסרט האבטחה של החנות כמי שלוקח כובע גרב. ההסבר שנתן לכך היה כי כאב לו הראש, והכובע שומר עליו מפני השמש. תשובתו לשאלה מדוע לא ישב ברכב הממוזג הייתה כי גם האוטו חשוף לשמש. אשר למה שאירע לאחר שיצא מהחנות, אמר שראה לפתע את אחיו עלאא במחסום מגיע להחנות את הרכב שלו, הוא אמר לו שהראש שלו כואב וביקש שייקח אותו הביתה. עלאא אמר לו לעלות לרכב, והם נסעו הביתה.

28. תמונת המצב הראייתית כפי שהיא עולה מתוך תיאור הדברים שלעיל היא כדלקמן:

א. שני הסנגורים לא חלקו על עצם התרחשות השוד, והדברים אכן עולים מחומר הראיות. כך גם לא חלק בא כוחו של עלאא על הראיות לכאורה לאישום השני.

ב. אשר לטענת בא כוחו של עלאא המתייחסת לסכין, זו אכן נזכרת רק בהודעותיו של חאלד ואינה נלמדת מתוך הדיווחים המוקדמים לאירוע, אך איני סבור כי הדבר פוגם באמינות הטענה. ראשית, נלמד מתוך הדיווחים המתועדים בדו"ח הפעולה כי אלו היו תמציתיים, ונקל להתרשם מהם כי מטרת הדיווח, שנעשה על ידי חאלד, הייתה לקדם את איתור הגניבה ולכן ספק אם ניתן לייחס לכך שהדבר לא נזכר בתחילה משקל משמעותי. אשר לנדבך השני של הטענה, זה נשען על כך שחאלד אינו אמין, תוך התייחסות לכך שגם באשר לאירוע מושא האישום השני אין תימוכין לגרסתו בדבר שימוש באקדח. בהינתן טיב הדיון ומהותו איני סבור כי נדרשת הכרעה באשר למהימנותו של חאלד או כי ניתן להניח כי זו פגומה. על פני הדברים ההודעות נראות קוהרנטיות ומתארות את ההתרחשויות מנקודת מבטו של העד ואין נלמדות מהן סתירות ופריכות מהותיות המצדיקות לאיין את משקלן או לפגום בו. מכאן שלא מצאתי לקבל את טענות עלאא להיעדרן של ראיות בכל הנוגע לסכין.

ג. מכאן לשאלה השנייה והיא באשר לחולשת הראיות ביחס למעורבותו של דיאא. כפי שהראיתי לעיל, עולה עוד מהדיווחים הראשונים כי השוד לא בוצע באמצעות עלאא לבדו אלא היו מעורבים בו שניים נוספים רעולי פנים. אף אם אימן אכן לא התייחס לאחרים, ודיבר על שוד שמבוצע על ידי אחד, יש לזכור כי אימן לא היה עד ראיה לשוד אלא היה בחנות, והבחין בדברים ממרחק. מכל מקום, דיאא אינו חולק על כך שהיה במקום, וכי הוא זה המצולם ביום אביבי חם עם כובע גרב על ראשו, בנימוק שראשו כאב. עוד נלמד מתוך הראיות כי חאלד זיהה שמי שהשתתף בשוד ואחז בסכין הוא זה שלבש

את הכובע ואת הבגדים שלבש עלאא, וכאמור עלאא מאשר כי לבש אותם.

ד. לכל אלה יש להוסיף את הקשר הטלפוני שיש בין עלאא לדיאא, בזמן שעלאא מצוי עם חאלד. אף שקשר טלפוני בין אחים אינו דבר נדיר, הרי שבנסיבות האלה יש גם בו כדי לתמוך בקיומן של ראיות לכאורה, שעה שלא ניתן על ידי השניים הסבר אחר לשיחות אלה.

סיכום ביניים

29. על יסוד כל אלה מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה. מאחר וממילא לא הייתה מחלוקת על קיומה של עילת מעצר, נותרה לדיון שאלת החלופה. בהינתן כי לשני המשיבים אין עבר פלילי רלוונטי, מצאתי לנכון לבחון את שאלת היתכנות חלופה ואת טיב החלופה האפשרי לאחר קבלת תסקיר מעצר.

30. מובהר כי אין בהזמנת תסקיר כזה כדי להביע עמדה בשאלה אם ניתן להסתפק בחלופה, אלא לאפשר לסנגורים טיעון מלא יותר בכדי לשכנע שחלופה אכן אפשרית והצדדים יוכלו לטעון בדיון הבא גם בשאלה האם בנסיבות אלה יש מקום לשחרור לחלופה ללא קשר לטיבה.

31. לפיכך, שירות המבחן יכין תסקירי מעצר בעניינם של המשיבים. המשך הדיון יתקיים לאחר קבלת התסקיר. בנסיבות אלה אני מבטל את הדיון שנקבע ליום 7.6.17 וקובע דיון אחר במקומו, לאחר שיונחו לפני תסקירים, **ליום 21.6.17 בשעה 15:00.**

32. המזכירות תעביר ההחלטה לשירות המבחן, לפרקליטות ולבאי כוח המשיבים. תיק החקירה ימתין לפרקליטות במזכירות.

ניתנה היום, י"א סיוון תשע"ז, 05 יוני 2017, בהעדר הצדדים.